

3 Український режисер Ахтем Сеїтаблаєв переконаний у необхідності підтримки кіновиробництва під час війни

5 Як закарпатці Іван, Ярослав і Василь Гоблики на передовій боронять Україну

8 Постанова Кабінету Міністрів України «Про відміну на всій території України карантину, встановленого з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2»

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 30 ЧЕРВНЯ 2023 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№130 (7528)

ЦИТАТА ДНЯ

ДМИТРО КУЛЕБА:

«Україна продовжує активно працювати з усіма союзниками з НАТО, щоб переконати їх, що час ясності щодо членства України в НАТО настав».

Міністр закордонних справ про зусилля усіх гілок влади перед самітом Альянсу у Вільнюсі

Акцизні марки стануть електронними

ЦИФРОВІЗАЦІЯ. Парламент підтримав у другому читанні та в цілому законопроект №8287, який передбачає запровадження електронної акцизної марки та створення цифрової системи простежуваності «еАкциз». За проголосували 252 народні депутати.

«Щороку Україна втрачає мільярди гривень через тіньовий ринок тютюну та алкоголю. 2022 року кожну п'яту пачку цигарок та кожну третю пляшку алкоголю продавали нелегально. Несплата акцизного податку не лише завдає збитків, а й сприяє процвітанню корупції та контрабанди. Створення системи простежуваності «еАкциз» посилить контроль обігу тютюну й алкоголю та зекономить мільярди гривень, які підуть не на сірий ринок, а на оборону держави», — зауважив віцепрем'єр-міністр з інновацій, розвитку освіти, науки та технологій — міністр цифрової трансформації Михайло Федоров. Упровадження електронної системи «еАкциз» дасть змогу відстежувати маршрут усіх тютюнових та алкогольних виробів. Так держава отримуватиме повну інформацію про весь ланцюг постачання продукції та зможе аналізувати обсяги, які доходять до полиць магазинів.

ЦИФРА ДНЯ

72 млрд євро

на таку суму надали нам різноманітної допомоги країни Європейського Союзу з початку повномасштабного російського вторгнення

росія зізналася в утриманні терористів

Фото з сайту pv.ua

ЗЛОЧИННА ДЕРЖАВА. путін особисто підтвердив правоту України: ультранасильницьку ПВК повністю фінансує державний бюджет рф

Партнери підтримують наші підходи до гуманітарного розмінування

НА ЧАСІ. Світова спільнота позитивно сприйняла оголошені Україною на Конференції з питань відновлення в Лондоні національні підходи до гуманітарного розмінування територій та готові надавати відповідну технічну й фінансову допомогу. Про це повідомила перший віцепрем'єр-міністр — міністр економіки Юлія Свириденко під час засідання Міжвідомчої робочої групи з питань гуманітарного розмінування.

«Наступного місяця обговоримо з пулом донорів механізми фінансування. І починаємо активну роботу над стратегією протимінної діяльності», — конкретизувала урядовець.

Як зазначено в ході засідання, схвалення підходів України партнери висловили й під час зустрічі в Швейцарії Групи підтримки протимінної діяльності, до якої входять провідні країни-донори (зокре-

ма США, Велика Британія, Японія, Канада, Німеччина, Франція, Нідерланди, Данія). У Женеві представники міжнародних організацій зішлись на тому, що ситуація із забрудненням територій в Україні аналогічна тій, яка склалася в Європі після Другої світової війни. Тоді для подолання викликів уся Європа об'єдналася. Сьогодні такого об'єднання потребує розмінування України.

На засіданні Міжвідомчої робочої групи розглянули актуальні питання гуманітарного розмінування. Так, проект з тестування технологій дистанційного обстеження територій за допомогою дронів добігає кінця. Найбільш ефективні технології, запропоновані іноземними виробниками, буде залучено до обстеження земель.

Водночас Україна зацікавлена в розвитку вітчизняних технологій і техніки з розмінування. Тож обгово-

рено питання експертної оцінки наявних пропозицій та залучення найкращих вітчизняних розробок.

Як підкреслила Юлія Свириденко, в центрі уваги залишається також реалізація плану пріоритетного розмінування земель сільгоспризначення, робота з партнерами щодо посилення спроможностей українських урядових операторів, зокрема оснащення їх технікою та обладнанням.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 30 червня 2023 року

USD 36.5686

EUR 40.0006

PLN 8.9831 / AU 69852.61

AG 834.95

PT 33377.62

PD 45504.87

4 8 2 0 1 0 3 0 8 0 0 4 6

за 1 долар США

за 1 євро

за 1 злотий

за 1 троїську унцію

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

росія зізналася в утриманні терористів

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Понад 86 мільярдів рублів, або приблизно мільярд доларів — така сума з травня 2022 року по травень 2023-го пішла з державного бюджету росії на фінансування діяльності терористичного угруповання ПВК «вагнер». Про це днями особисто заявив президент росії путін, додавши, що понад 110 мільярдів рублів (приблизно 1,3 мільярда доларів) було спрямовано на страхові виплати. Фахівці кажуть, що йдеться про виплати за загиблих у війні проти України, родинам яких у рф обіцяють по п'ять мільйонів рублів.

Цією заявою путін повністю підтвердив правоту України, яка на початку червня цього року закликала Групу з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) та світову фінансову спільноту внести росію до чорного списку. Тобто визнати її юрисдикцією з високим рівнем ризику та надати відповідні ринкові рекомендації, щоб уникнути сприяння фінансуванню тероризму та організованої злочинності. Але

на засіданні FATF (міжурядова організація, яку заснували країни «Великої сімки» для розроблення політики боротьби з відмиванням грошей, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення) не дослухалася до України і не розширила чорний список.

Україна, до речі, зверталася до FATF напередодні її пленарних засідань у червні та жовтні 2022 року, а також перед пленарним засіданням у лютому 2023-го. І ці зусилля тоді сприяли тому, що FATF послила застосування обмежувальних заходів проти рф та призупинила її членство в організації у лютому 2023-го, у першу річницю незаконного вторгнення росії в Україну. FATF зазначала, що це рішення стало відповіддю на торгівлю росії зброєю з юрисдикціями, що перебувають під санкціями ООН, а також на зловмисну кіберактивність та вторгнення в Україну. FATF визнала дії росії неприйнятними і такими, що суперечать основним принципам організації.

Перед пленарним засіданням FATF у цьому місяці Міністерство фінансів України також

звернулося до організації з поданням, в якому йшлося про те, що після призупинення членства у FATF рф активізувала діяльність, пов'язану з відмиванням грошей, фінансуванням тероризму та розповсюдженням зброї масового знищення, а також ухиленням від санкцій.

«Кремль поглибив співпрацю з державами, внесеними до чорного списку FATF: торгівля зброєю та паливом з Північною Кореєю всупереч санкціям ООН, побудова міцніших зв'язків з Іраном, продаж винищувачів, купівля безпілотників для атак на Україну та співпраця банківських систем двох країн. Нещодавно руйнування дамби в Новій Каховці, розміщення ядерної зброї в білорусі та мінування найбільшої у Європі Запорізької атомної електростанції, які створює росія для глобальної безпеки. Злочинна діяльність рф відбувається на очах у всього світу як прямий виклик встановленому міжнародному порядку», — зазначено в поданні.

Після оголошення рішення про нерозширення чорного списку міністр фінансів Украї-

ни Сергій Марченко заявив, що росія чітко відповідає критеріям для внесення до цього списку, а Україна не згодна з рішенням FATF не додавати рф в нього.

«Щодня, коли не діємо належним чином, ми провокуємо подальший хаос і руйнування», — цитувала його слова пресслужба міністерства.

Після зізнання путіна про фінансування вагнерівців росією Сергій Марченко знову звернувся до FATF та світової фінансової спільноти.

«Фінансування росією вагнерівців більше не є секретною інформацією. Таким фінансуванням рф експортує тортури, згвалтування та масові вбивства у всьому світі. Це не лише порушує стандарти FATF, а й становить серйозний виклик глобальному миру та безпеці. Будучи не в змозі належним чином накласти санкції на росію і зберігаючи для рф доступ до світової фінансової системи, ми сприяємо подальшому руйнуванню і підтримуємо міжнародний порядок, встановлений для захисту всіх нас.

Група найманців незаконна в росії згідно з Кримінальним

кодексом країни. І той факт, що вагнерівців фінансували з держбюджету всупереч російським законам і нормам, ще раз демонструє, що наявне законодавство — лише димова завіса, яка прикриває неефективну систему запобігання/протидії фінансуванню тероризму та злочинних організацій, якими режим зловживає на власний розсуд», — акцентував міністр.

Вагнерівців фінансують безпосередньо з російського держбюджету, тож будь-яка компанія, що працює в межах російської юрисдикції, наражається на ризик сприяння тероризму та фінансуванню організованої злочинності. Міжнародні компанії, які й надалі ведуть бізнес і сплачують податки в росії, фінансові установи та інші суб'єкти за межами росії, які мають справу з коштами, отриманими з росії, опосередковано сприяють фінансуванню вагнерівців, які коять численні воєнні злочини у всьому світі. Отже FATF та світова фінансова спільнота повинні зайняти консолідовану позицію для протидії загрози цілісності світової фінансової системи та міжнародного бізнесу з боку росії.

Мандат
Єнса Столтенберга
продовжатиме ще на рікОксана КРАМАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

ПЕРСОНА. Розмови про те, хто замінить на посту Генерального секретаря НАТО його чинного главу Єнса Столтенберга, чий повноваження завершуються восени, точаться у Брюсселі останні пів року.

Серед імовірних його наступників називали імена президента Єврокомісії Урсули фон дер Ляен, прем'єр-міністра Естонії Каї Каллас, глави уряду Іспанії Педро Санчеса, міністра оборони Великої Британії Бена Воллеса. Але жодна з цих кандидатур не набрала необхідної підтримки 31 члена НАТО.

Кандидата на посаду Генсека НАТО має бути узгоджено консенсусом після складного і доволі закритого процесу відбору. Висунення кандидата не відбувається без попередньої політичної згоди між членами НАТО, особливо найвпливовішими союзниками: Францією, Німеччиною, Великою Британією та США.

Тож схоже, що Єнс Столтенберг залишиться на своїй посаді ще на рік, оскільки, як на умовах анонімності повідомляють європейські дипломати, Альянс прагне стабільності, щоб зберегти єдність у підтримці України проти російської агресії. Як пише видання EURACTIV, цього тижня мандат Столтенберга буде офіційно продовжено. Термін його повноважень продовжували вже двічі: спершу на другий повний мандат, а потім у березні 2022 року, одразу після вторгнення росії в Україну.

Дипломати НАТО наголошують, що Єнс Столтенберг довір свою здатність керувати Альянсом у часи викликів і криз. «Небезпечно змінювати капітана корабля, коли триває шторм», — сказав один з високопоставлених чиновників НАТО. В організації вважають, що продовження мандата Столтенберга дасть Альянсу більше часу, щоб зосередитися на коротко- та довгостроковій підтримці України, замість того щоб занурюватися у внутрішні дебати з приводу питання, хто має очолити НАТО.

Серед викликів, з якими гідно зумів упоратися Єнс Столтенберг, дипломати називають посередництво між Європою та США, коли адміністрація Дональда Трампа обвинувачувала європейських союзників у небажанні збільшувати витрати на оборону.

Він зміг зберегти спокій і врівноваженість 2021 року, коли війська НАТО вийшли з Афганістану. А також, за словами одного з дипломатів НАТО, Столтенберг «не сказав жодного недоречного слова з початку війни в Україні». Відповідаючи на запитання під час однієї з пресконференцій, чи хоче він зберегти свою посаду, Генсек відповів: «Я відповідаю за всі рішення, які має прийняти Альянс, крім одного: про моє майбутнє. Це має вирішити 31 союзник».

Оскільки Єнс Столтенберг може залишатися на посаді до 1 жовтня 2024 року, ім'я наступного Генерального секретаря, ймовірно, стане частиною пасьянсу призначення на найвищі керівні посади в ЄС, де у червні наступного року мають відбутися вибори до Європарламенту.

ЄС обговорює можливі
гарантії безпеки для УкраїниГЕОПОЛІТИКА. Учора у Брюсселі розпочався дводенний саміт
лідерів Європейського СоюзуВікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

У центрі уваги європейських лідерів — останні події агресивної війни росії проти України та обговорення підтримки нашої країни від ЄС, зокрема надання фінансової та військової допомоги. Як повідомив напередодні верховний представник ЄС з питань зовнішньої та безпекової політики Жозеп Боррель, прем'єр-міністри та президенти ЄС у вузькому колі обговорять також закладатимуть пріоритети і його можливий вплив на подальшу долю режиму путіна.

Хоч про остаточні результати саміту стане відомо лише сьогодні після обіду, коли буде оголошено текст його підсумкової декларації, уже відомо, що в перший день саміту європейські лідери обговорювали майбутні безпекові зобов'язання, які ЄС може надати Україні. Як зазначено в проєкті підсумкової декларації, з яким ознайомилися журналісти, Євросоюз та країни-члени «готові разом із партнерами сприяти майбутнім безпековим зобов'язанням перед Україною, що допоможе їй захистити себе в довгостроковій перспективі, стримувати акти агресії та протистояти спробам дестабілізації».

Цей пункт декларації став відповіддю на заклик президента Франції Еммануеля Макрона, який він озвучив кілька тижнів тому під час конференції GLOBSEC у Братиславі. Макрон закликав партнерів України працювати на

Для розгляду безпекових питань Президент Євроради Шарль Мішель запросив на саміт Генсека НАТО Єнса Столтенберга

двосторонньому та багатосторонньому рівнях, щоб виробити «гарантії безпеки» для Києва. Протягом останніх тижнів Паризький фонд миру (EPF), Лондоном і Берліном працював над формулюванням таких безпекових зобов'язань для Києва. Вони можуть мати форму гарантування довгострокової підтримки, включно з військовою допомогою, яка передбачатиме тренування українських військовослужбовців та надання військового устаткування, щоб ЗСУ могли стримувати будь-який імовірний напад на країну в майбутньому.

В остаточному варіанті підсумкової декларації лідери ЄС мають чітко пояснити, у чому все-таки полягатимуть безпекові зобов'язання блоку щодо України. Оскільки, як сказав у бесіді з «УК» один з європейських дипломатів, до проведення саміту кілька

столиць вимагали від Брюсселя пояснень з приводу цього. А вже залишалося незрозумілим, якою в цій ситуації може бути роль нейтральних держав-членів ЄС. «Поки що ніхто точно не знає, про які зобов'язання щодо безпеки йдеться, як їх гарантувати і фінансувати», — сказав співбесідник «УК».

Нині ЄС надає Україні військову допомогу через Європейський фонд миру (EPF), який не фінансують з бюджету блоку і використовують для відшкодування витрат країн-членів на поставку летальної та нелетальної допомоги Києву. ЄС активно працює над прискоренням поставок зброї в Україну і закликає країни-члени спільно закуповувати боєприпаси для ЗСУ, а європейську воєнну промисловість — оперативно нараховувати обсяги виробництва. У зв'язку з цим дея-

кі столиці висловлювали побоювання, що якщо ЄС візьме на себе зобов'язання щодо безпеки, то це стане трансформуваним теперішньої діяльності ЄС, спрямованою на підтримку України.

У проєкті декларації також зазначено, що безпекові зобов'язання буде прийнято «з повною повагою до політики безпеки та оборони держав-членів, що дасть змогу кожній країні ухвалювати рішення щодо свого внеску відповідно до власних законів і традицій». Поки що невідомо, як відреагували на безпекові гарантії для України Австрія, Мальта й Ірландія, які є нейтральними країнами. А ймовірну реакцію Угорщини передбачити нескладно, оскільки вона єдина країна в ЄС, яка повністю відмовилася від військової допомоги Києву, хоч її оборонна доктрина цього не забороняє.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

«Не вкладати гроші в культуру під час війни — це злочин»

Український режисер, актор,
військовослужбовець ТрО
Ахтем СЕІТАБЛАЄВ

На другий день кінофестивалю «Миколайчук OPEN» у Чернівцях глядачам демонстрували трейлери і тизери українських фільмів, які перебувають у процесі розроблення чи завершення зйомок. Серед презентованих проєктів була концепція майбутнього фільму відомого українського режисера, нині військовослужбовця Сил територіальної оборони Ахтема Сеїтаблаєва.

Кореспондент Укрінформу поспілкувався з митцем про його новий проєкт, необхідність підтримки кіновиробництва під час війни та дізнався подробиці створення і популяризації циклу документальних фільмів про ТрО «Готові до спротиву». Також режисер розповів про власне бачення того, яким має бути кіно про війну в країні, яка так довго страждає від російської агресії.

— Ви не вперше приїжджаєте в Чернівці. Із чим приїхали до нас цього разу, що очікуєте побачити на кінофестивалі «Миколайчук OPEN»?

— Хочу переглянути стрічки, яких ще не бачив, — як українські, так й іноземні, програма надзвичайно цікава. І, у свою чергу, хочу презентувати проєкт майбутньої стрічки, саме про Чернівці. У цьому фільмі місто буде головним героєм. Тобто уявімо, що місто розповідає саме про себе, про людей, які народилися або надихнулися ним і стали особистостями, які відомі не тільки в Україні, а й у всьому світі.

З одного боку, це буде промоція міста Чернівці, а з іншого, і в першу чергу — напевно, це будуть дуже цікаві історії як відомих постатей, так і, скажімо, видатних, але не відомих на широкий загальний особистостей, розказані через події їхніх життів. Це такий певний збірник новел, об'єднаний темою міста, в якому головним героєм буде саме місто.

— Це буде художнє чи документальне кіно?

— Це буде художній фільм.

— Після початку повномасштабного російського вторгнення ви вступили до лав ТрО. Раніше служили у війську?

— Ні, мене у свій час не брали в армію.

— Що незвичного отримали у війську?

— Багато чого. Насамперед, це зустріч із неймовірними людьми, з такою кількістю неймовірних людей. Я з великою повагою ставлюся до всіх родів військ і взагалі до будь-якої людини, якій не байдуже, яка на своєму місці робить усе, що може робити задля нашої спільної мети. Але, напевно, тільки в ТрО ти можеш зустріти таку надзвичайну, просто неосяжну, різноманітну географію людей різних соціальних прошарків, різного віку, професій, які, найімовірніше, в мирному цивільному житті ніколи б не перетнулися.

Можна подумати: як таке різнобарв'я, різноманіття людей різних професій, які не проходили разом вишкіл, не здобували разом військову освіту, як вони за такий короткий час, по-перше, знайшли спільну мову, а по-друге, будуть використовувати всі свої знання в такому симбіозі? І дивуєшся кожного разу, розуміючи і спостерігаючи, як українці, об'єднавшись і знайшовши ці точки дотику одне в одному, творять доволі часто справжнє диво, зокрема й на полі бою. Наприклад, коли доктор фізико-математичних наук і слюсар ЖРЕПу стають потужною парою кулеметників (усміхається). — Авт.).

— Нещодавно відбувся закритий показ однієї із серій циклу документальних фільмів «Готові до спротиву» — про Чернівецьку ТрО. Коли цей фільм з'явиться в широкому прокаті? Розкажіть трохи детальніше про весь проєкт.

— Цей проєкт ми розпочали за наказом пана командувача Сил територіальної оборони ЗСУ Ігоря Івановича Танцюри торік у жовтні. Наш командир, керівник служби зв'язків з громадськістю ТрО полковник Олексій Дмитрашківський зібрав нашу команду з людей, які в цивільному житті мали стосунок або до телебачення, або до кіновиробництва, або до театру. Це актори, оператори, режисери, продюсери. І разом із цією командою ми почали знімати таку антологію сил ТрО. Маємо на меті зняти 32 серії про всі бригади Сил територіальної оборони.

З чого складається кожна стрічка. Це і портрети людей — їхні хобі, мрії. І бойовий шлях бригади — історія створення, події, які відбувалися з ними. Це доволі динамічні, яскраві документальні стрічки. Перша серія була про 114-ту, Білоцерківську бригаду. Другий фільм — про 107-му бригаду, саме Чернівецьку. На показі був присутній пан комбриг, і, наскільки я зрозумів, стрічка йому сподобалася. Так само і нашим побратимам.

Річ у тому, що ми хочемо просувати цей контент і на міжнародні фестивалі, тому поки що трошки притримуємо вихід на широкий загальний. Але думаю, що це станеться невдовзі. І дуже сподіваюся, що ця стрічка, зокрема й про Чернівецьку 107-му бригаду територіальної оборони, зацікавить будь-якого глядача. Тому що ми намагаємося зробити це глядацьким документальним кіно, і монтаж, зміст, тема, наратив, ідея, музичне оформлення зроблено так, щоб було цікаво саме широкому колу. Принаймні наша аналітика, яка виходить з таргетованих фокус-груп, станом на сьогодні підтверджує правильність наших міркувань стосовно цього.

— Цього року в кінотеатрах пройшов показ вашої нової стрічки «Мирний-21». Але за касо-

вими зборами вона не мала того успіху, що попередній ваш фільм про війну — «Кіборги». Як гадаєте, які причини цього? Український глядач «наситився війною наживо» і не хоче бачити її ще й у кінотеатрі?

— Безумовно, емоційний стан українського глядача після початку широкомасштабної навали непростий. І, напевно, небагато людей готові в ті кілька годин вільного часу на тиждень, які є для походу в кінотеатр, побачити й зануритися в драматичну історію подій сучасної війни. Більшість воліє подивитися більш розважальний контент, і це цілком природно.

Це не тільки українська ситуація, а загальносвітова практика. Переважно лідери кінопрокату — стрічки розважального жанру, анімація, фільми для родинного перегляду, фентезі.

До того ж доволі велику інформаційну і боксофісну частину на себе перетягнула «Мавка», яка вийшла через тиждень після «Мирного». Хоча якщо аналізувати, то можна сказати, що глядач у цих картин різний. Але українського кіно не так багато виходить, і не так багато залишилось кінозалів. Їх і було небагато, а після широкомасштабної навали ще поменшало. Ну й анімація — це ж для родинного перегляду. Зазвичай з дитиною ідуть батьки. І я ставлю себе на місце батьків: якби в мене був вибір, чому присвятити ці дві години — піти з дитиною на «Мавку» чи на «Мирний-21», — то звичайно, я обрав би мультфільм.

Але чи означає це, що ми не маємо знімати таке кіно? Ні, звичайно, таке кіно потрібно знімати. Простий приклад. Книжки з історії чи інших предметів за собіварістю значно дорожчі від ціни, за якою вони потрапляють у загальноосвітню школу. То ми маємо друкувати такі книжки для освіти чи втрачуватимемо тільки комерційну точку зору? Зрозуміло, що такі книжки потрібні. І виробництво фільмів про війну я розглядаю саме з такого боку.

Що стосується стрічки «Мирний-21», то нещодавно я повернувся з доволі великого міжнародного туру: Берлін, Варшава, Брюссель, Страсбург, де показ відбувся в Палаці Ради Європи... І зараз маємо запрошення загальною з 15 країн, зокрема і з комерційними показами. Тому це така, якщо можна так назвати, гра в довгу. Я це розумію з огляду на той досвід, який сам маю зі стрічками «Хайтарма», «Чужа молитва» і «Кіборги», кожну з яких показали мінімум у 50 країнах світу. Починаючи від показу в Сенаті Сполучених Штатів Америки, закінчуючи Гонконгом.

І щодо фільму «Мирний-21» — разом із нашим дистриб'ютором так само доволі багато зараз робимо. Є запрошення з 15 країн, і в кожній країні — по кілька міст. Тому, думаю, історія з боксофісом та міжнародною дистрибуцією теж має ознаки непоганого результату, скажімо так.

— Продовжуючи питання у цьому контексті, чи є взагалі перспективи в українському кіно про війну в майбутньому стати популярним жанром?

— Зацікавленість і українського, й міжнародного глядача в українському кіно, зокрема й у тому, яке висвітлює сучасні події, доволі велика. Згадаймо той самий «Клондайк» — це історія про

сучасну війну. Цього року його висували від України на Оскар. І чимало стрічок на військову тематику беруть участь у міжнародних кінофестивалях класу «А»: «Атлантида» Валентина Васяновича, «Погані дороги» Наталки Ворожбит тощо.

Я б сказав так: кіно про війну навряд чи можна назвати надзвичайно популярним жанром не тільки в Україні, а й у всьому світі. Ви самі любите страждати?

— Не дуже. Якщо йдеш у кінотеатр, переважно хочеш розважитись.

— Ви самі відповідаєте на своє запитання. І це нормально, це природно, тим більше коли в житті отримуєш так багато негативних або драматичних емоцій. Але при цьому, знову ж такі повторююся, це не означає «не звертаймо уваги на це, не будемо розповідати про людей, їхні вчинки, їхню історію». Адже незнання історії наражає на те, що вона потім дуже жорстко про себе нагадує.

— Яким у нашій країні має бути кіно про війну — максимально наближеним до важкої реальності чи, навпаки, з елементами фантастики і романтизму?

— Передовсім воно має бути чесним. Але це не означає, що потрібно знімати лише воєнні драми. Таке кіно має бути різним, зокрема й комедії варто знімати. Це надзвичайно потужна зброя, якщо ми зможемо посміятися у фільмі над ворогом.

Наша команда також у цьому напрямку дещо робить. Готуємо разом з нашими друзями з «Колегі студію» своєрідний омаж у бік класики «Пропала грамота». Це не буде римейк фільму, але за фабулою новий фільм буде схожим на кіно з Іваном Миколайчуком. А фабула дуже проста: два козаки вирушають у Москву на бандеромобілі, щоб винести того Леніна з Мавзолею, бо набрид уже (сміється). — Авт.).

— Зараз український кінематограф переживає незвичний етап свого розвитку. З одного боку, війна, яка впливає на зменшення ресурсів, обмеження у виборі акторів, бо багато хто воює чи волонтерить, зменшення касових зборів тощо. А з іншого — та сама війна, що дає багато нових сюжетів, сценаріїв для зйомок, живих локацій, які важко було б побудувати штучно, і підвищений інтерес до України у світі. Як гадаєте, після перемоги наш кінематограф стане розвиненішим чи йому потрібно буде ще більше наздоганяти європейську індустрію?

— Стосовно касових зборів згадаймо «Мавку» — 150 мільйонів гривень. Це при тому, що кінозалів, які працюють, залишилося 195. Із них 5 IMAX, а 190 — класичні кінотеатри. До 24 лютого їх було майже 600, і це було втричі менше, ніж потрібно для такої кількості населення, як в Україні. І ось уявіть: 195 кінозалів у країні збирають 150 мільйонів гривень. Можемо казати про занепад українського боксофісу? Звичайно, ні. Тобто цікавість в українського глядача є.

Стосовно наближення до європейської кіноіндустрії, то це питання не тільки зацікавленості українського глядача, а й створення та ухвалення певних законодавчих і підзаконних актів. Наприклад, ще кілька років тому було ухвалено закон про кешрібейти. Про що йдеться? Наприклад,

ви іноземний інвестор, знімаєте в Україні кіно і приводите гроші сюди. За цим законом, 20% того обсягу грошей, які ви сюди завели, держава вам має повернути. Закон ухвалено, а механізму, інструменту для втілення його, тобто підзаконних актів — ще не існує.

Це не тільки війна зброї, це війна світоглядів, цінностей і сенсів, які закладаються із самого дитинства і протягом усього життя саме через культуру в найширшому сенсі.

Інший кейс — закон про меценатство, коли оподаткування будь-яких підприємств було б більш толерантним. Наприклад, якщо підприємець підтримує освіту, медицину і культуру, то сплачує не 20—40% податків, а 10%. Я переконаний у тому, що дуже багато знайшлося б підприємств, навіть зважаючи просто на контекст бізнесу: стільки вклав у культуру, освіту чи медицину, а ось стільки заощадив. Причому цілком законно. Плюс іміджева складова.

Тобто тут не тільки зацікавленість глядача відіграє важливу роль, ще має бути абсолютно чітка, вибудована, структурована стратегія держави.

— Отак ми плавимо підійшли до наступного питання. Чи змінилися зараз ставлення держави та її підтримка українського кінематографа?

— З одного боку, можемо казати, що так. Принаймні в інформаційному просторі це часто лунає. Але якщо казати «сермяжну правду», то станом на зараз немає фінансування українського кіно.

Зрозуміло, що потужності має бути значною мірою спрямовано на підтримку Збройних сил України. Але... Я не знаю достеменно, чи казав Вінстон Черчилль фразу «А за що ми тоді воюємо, якщо не підтримуємо культуру», — але факт залишається фактом: будь-яка людина, особливо політики, є результатом того культурного підґрунтя, оточення, на якому вона народжується і виростає. І стає або Людиною з великої літери, або нікчемою. Це ж давно відомо, це доведений факт. Не глядач формує контент, а контент — глядач. Що ми читаємо, що ми чуємо, чим надихаємося, які пісні нам співають наші батьки, бабусі й так далі. І невикладання сьогодні грошей з боку держави в українське кіно може мати дуже нехороші наслідки.

Тому що виробництво кіно — це все ж таки виробництво. Те, що ми сьогодні бачимо на екрані, — це доробок двох-п'яти попередніх років. Воно ж не робиться за один день. І тому якщо сьогодні не знімати... От ви уявляєте, побратими-посестри повертаються з війни і бачать, що діти дивляться «Маша і Медведь»...

Вважаю, що невикладання в культуру — одна з причин того, що вже не перший рік триває війна. Тому що це не тільки війна зброї, це війна світоглядів, цінностей і сенсів, які закладаються із самого дитинства і протягом усього життя саме через культуру в найширшому сенсі. І кіно є дуже потужним інструментом для самоідентифікації і виховання людини. Тому не вкладатися в культуру зараз — це злочин.

Віталій ОЛІЙНИК,
Укрінформ, Чернівці
(Надруковано зі скороченнями)

ФРОНТОВИЙ ЩОДЕННИК

Змінив костюм на бронезжилет і каску

КОЛЕГИ В ПОГОНАХ. Творча людина й на фронті залишається такою

Олександр КРЮЧКОВ,
«Урядовий кур'єр»

Нещодавно міністр оборони України відзначив нагородами військових журналістів. Зокрема медалі та відзнаки отримали пресофіцери оперативного-стратегічних угруповань «Таврія» та «Хортиця», які нині захищають нашу країну на найгарячіших напрямках сходу та півдня.

Серед нагороджених начальник відділу зв'язків з громадськістю 115 окремої механізованої бригади ЗСУ майор Вадим Чорний — журналіст, генеральний директор та власник ТОВ «Медіа холдинг Україна».

«Сидіти в кабінеті не міг»

Рішення піти на фронт він ухвалив одразу, як розпочалася широкомасштабна російська агресія.

— Це було 26 лютого, — згадує Вадим Чорний. — Один з найкритичніших днів для нашої країни: окупанти штурмували столицю, точилися запеклі бої за Васильків на Київщині, було підірвано мости довкола Києва. Уся країна об'єдналася для боротьби проти заклятого ворога. Звісно, я не міг бути пасивним спостерігачем того, що відбувається. Тож, як і належить чоловікові, який здатен тримати зброю в руках, пішов до свого територіального центру комплектування та добровільно вступив у лави ЗСУ.

Невдовзі Вадим Чорний уже служив заступником командира 23 окремого стрілецького батальйону. Але медійний професійний досвід зіграв велику роль у подальшому військовому житті журналіста: пана Чорно-

Так готується гостинець для русні

го згодом призначили начальником служби зв'язків із громадськістю 115 окремої механізованої бригади ЗСУ. Відтоді виконує важливу роботу на передовій — готує професійні правдиві та об'єктивні репортажі з гарячих точок, аналізує ситуацію на фронтах. За матеріалами майора Чорного цілком можна скласти хронологію бойових подвигів не лише 115 бригади, а й інших підрозділів ЗСУ.

Розроблення нових технологій

Творча людина й на фронті залишається такою: Вадим Чорний поєднує військову журналістику з керівництвом великим медійним комплексом, що об'єднує інформаційні агенції, телебачення, новинні сайти та інтернет-портали. Вони стали невід'ємною частиною українського медійного простору, забезпечуючи доступ до надійної інформації та актуальних новин для громадян.

При цьому пан Чорний знаходить час і на розроблення новітніх технологій для телеканалів (зокрема широкий спектр рішень, спрямованих на поліпшен-

ня та оптимізацію роботи останніх), інформаційних агенцій, новинних сайтів та інших медіа-платформ. У його активі розроблення новітніх плей-аутів та архіваторів для телеканалів — надійних потужних систем, які дають змогу безперебійно транслувати відеоконтент і зберігати архівні матеріали без втрати якості та цілісності. У такий спосіб ро-

бота фахівця сприяє поліпшенню взаємодії з аудиторією, забезпечує швидкий доступ до актуальної інформації й поліпшує якість медіа-контенту.

— До речі, моїми розробками зацікавилися американські партнери, — каже пан Чорний. — Але хочу, щоб їх було реалізовано насамперед у ЗСУ. Це значно покращить роботу й підвищить ефективність служб зв'язків із громадськістю, поліпшить морально-психологічний стан не лише військовослужбовців, а й суспільства загалом, допоможе нам у веденні інформаційних воєн, адже деяким розробкам немає аналогів у світі. Я також запропонував нові програми для відеомонтажу та оброблення відео: вони дають змогу виконувати швидкий та ефективний вебмонтаж відео з використанням різноманітних інструментів для

оброблення та поліпшення якості відеоматеріалів. А ще розробив вебвідеоредактори та стрімінгові сервіси, що дають змогу користувачам створювати, редагувати й публікувати відеоконтент у режимі реально-го часу.

Інформаційний моніторинг

Про свої розробки Вадим Чорний розповідав з дедалі більшим завзяттям. Видно було, що всі його новачки спрямовані на поліпшення роботи колег пресофіцерів. Підготував журналіст у погонах, наприклад, матеріал з передової — натиснув кнопку й надіслав публікацію/відео на моніторинг своєму керівникові, який після перегляду приймає рішення, дозволити, відкласти на деякий час чи заборонити його залежно від ситуації на фронті. За потреби ж може

додати коментар, і в профілі пресофіцера відобразиться рішення командира. Це значно скорочує час на узгодження й отримання дозволу на публікацію чи трансляцію відео.

— Також важливо враховувати, що більшість пресофіцерів — не професійні журналісти, — Вадим Чорний наголошує на кожному слові. — Мої ж розробки дають змогу залучати до ПЗ «Управління інформаційного моніторингу» журналістів багатьох ЗМІ, які згодні співпрацювати із ЗСУ як волонтери. У цьому ПЗ є функція — надіслати відео журналістові або пресофіцеру для створення сюжету, натиснувши кнопку «ДОДАТИ В ЗАВДАННЯ». У коментарі слід вказати, який потрібен загальний хронометраж, проставити за необхідністю таймінги, а також можна додати кілька відео і надіслати необхідному пресофіцеру для виконання. Існує також окремий додаток для завантаження відео з комп'ютера чи смартфона. Він дає змогу будь-якому військовослужбовцеві завантажити відео з місця, де є інтернет, а журналіст чи пресофіцер, котрі мають доступ до цього відео, змонтують його за кілька хвилин та надішлють на отримання дозволу на публікацію. Це істотно спрощує процес передачі відео в загальний доступ.

Одне слово, Вадим Чорний, навіть воюючи, думає про завтрашній день військової та цивільної журналістики. А як голова Всеукраїнської профспілки журналістів, Всеукраїнської профспілки юристів та ВГО «Національний комітет по боротьбі з корупцією» — про нинішні умови праці колег.

Скільки фронтових доріг пройшов майор Чорний (четвертий праворуч) зі своїми побратимами, не злічити

Дитинство, яке перевернула війна

ВИСТАВКОТЕРАПІЯ. У Чернівцях набирає обертів зініційований небайдужими громадянами проєкт із такою назвою

Юрій КОРНЄВ
для «Урядового кур'єра»

Проєкт «Дитинство, яке перевернула війна» розпочався з роздумів педіатра Валентини Корневої, надрукованих у ЗМІ, зокрема й в «Урядовому кур'єрі». Автор нагадала страшні факти: від початку повномасштабної агресії українські діти, тисячу поранено, понад 20000 дітей московити вивезли за межі України. І додала: якщо зараз не придумати, як долати наслідки злочинів загарбників проти дітей, — у майбутньому нас чекають важкі часи.

Щодо стану здоров'я українських дітей, змін у структурі дитячої захворюваності та травматизму, поки що немає чіткої статистики. Частина дітей, які зазнали поранення, на превеликий жаль, можуть залишитися інвалідами. Нині проходить активна реабілітація більшості з них. Остаточні статистичні висновки роботи зарано, але юридичні, зокрема міжнародні, Україна вже готує. У нашій країні

здійснюють реєстрацію всіх відомих випадків поранення і травмування дітей, щоб загарбники, особливо їхні керманічі, постали перед дитячим Нюрнбергом, як його називають багато фахівців.

Та не варто вважати дітей пасивними жертвами насильства, позбавленими свободи й волі. Вони активні члени суспільства, які створюють власні стратегії виживання і подолання труднощів. Головне, щоб цей вектор активності був продуктивним, а не деструктивним. Психологічні дослідження показують, що попри нелюдські умови, діти мають величезний потенціал життєстійкості, що дає їм змогу подорослішати та стати повноцінними особистостями всупереч психологічним травмам.

Таких дітей в Україні дуже багато. Це маленькі волонтери, що збирають пожертви, граючи в шахи або шашки; виступають перед своїми односельцями або містянами з патріотичними дитячими концертами; виготовляють сувеніри з патріотичною символікою тощо. І ми, дорослі, повинні їх обері-

гати як символ спротиву і стійкості нашої нації, її козацького генетичного коду.

З цього й виникла ідея громадськості створити Міжнародний виставковий простір з назвою «Дитинство, яке перевернула війна». Ініціативна група почала збирати малюнки дітей-переселенців з різних областей України, зокрема тих, які перебували в Чернівцях, лікувалися в міський дитячий клінічний лікарні.

Багато робіт для виставки надали Буковинський центр культури і мистецтв, Чернівецький обласний центр естетичного виховання «Юність Буковини», Чернівецький палац дітей та юнацтва. Згодом приєдналися учні еколого-просвітницького гуртка Рукшинського ліцею на чолі з викладачем Л. Григоришиною. Вони надали унікальну колекцію мотанок, у якій представлено патріотичні символи, вироби світового класу.

Спершу роботи дітей розмістили в Чернівецькому обласному музеї ім. Володимира Івасюка, де їх експонували місяць, потім вистав-

ка перемістилася в опорний ліцей імені першого космонавта України Леоніда Каденюка в селі Клішківці. За цей час на виставці побували жителі та гості Чернівців, внутрішньо переміщені особи, діти і вчителі з міста Новодністровська, учні чернівецького ліцею №9, маленькі українці та їхні батьки з різних районів Чернівецької і сусідніх областей, гості з європейських країн, США та Канади. Кошти від організацій-благодійників та відвідувачів виставки оргкомітет передав родинам воїнів-буковинців, які загинули на фронті. А дітям, які співали, танцювали, грали на музичних інструментах на презентаціях, вручили подарунки.

Згодом до проєкту долучилася відома на Буковині система аптек. З нагоди Міжнародного дня захисту дітей оголосили конкурс дитячих малюнків. Їх розмістили на вітринах аптек, а оцінювали відвідувачі, персонал та перехожі. 18 червня, коли в Україні відзначали День батька, в катехитичному корпусі собору Пресвятої Богородиці (УТКЦ) ім. Святого Апостола

Петра в Чернівцях оголошено підсумки конкурсу дитячих робіт.

Його переможцями стали: у номінації «За дитячу доброту» — Макар Пустовіт, учень 3-В класу Чернівецького ліцею №9; у номінації «Юні патріоти України» — Вікторія Глевко, учениця 3-В класу Чернівецького ліцею №9; у номінації «За художню досконалість» — Єлизавета Піскова, учениця 4-А класу Чернівецького ліцею №9. Доктор фармацевтичних наук Галина Мельник вручила їм грошові премії, а всім 40 учасникам — заохочувальні подарунки.

У роботах, представлених на виставці «Дитинство, яке перевернула війна», бачимо глибоке розуміння маленькими громадянами України подій, що відбуваються в нашій країні. У них — переконання в нашій Перемозі над ворогом, віра в щасливе майбутнє Вітчизни, бажання чим можуть допомогти героїчному українському народові. І разом з тим чудові пейзажі нашої природи, рослини і квіти, які є символами України.

НЕЗЛАМНІ

І стояли брат за брата горою...

НАШІ ЗАХИСНИКИ. Як закарпатці Іван, Ярослав і Василь Гоблики на передовій боронять Україну

Наталія КОБАЛЬ
для «Урядового кур'єра»

Війна багато чого змінила в житті всіх українців. Одні змушені були втікати у ті регіони України, до яких не дотягнулися смертельні тенета безжалюного ворога-окупанта, інші — за кордон, далеко від рідного дому й Батьківщини. А є й такі відважні козаки, котрі навпаки повернулися з-за кордону для того, щоб боронити рідну землю. Серед них і три брати Гоблики із закарпатського Берегового.

Свого часу брати виїхали до Європи, працювали і дуже добре заробляли у Швейцарії. Та повернувшись додому, з перших днів війни самі пішли у військомат: так їм велів їхній обов'язок боронити Україну в тяжкий час. Мама, хоч як було важко, підтримала синів. Її покійний чоловік Михайло служив в Афганістані, тому пані Юганя (вона родом зі Львівщини, звідки й це незвичне для Закарпаття ім'я, властиве польській шляхті) добре знає, що відгомін війни озиватиметься ще довго. Нагадуватиме про себе завжди, а тому совість (з нею ж бо жити!) має бути чиста.

Материнська
молитва
творить дива

Хлопці воюють уже понад рік, а їхня мати весь цей час живе з молитвою на устах. І материнська молитва творить дива. Навіть там, на передовій, коли здавалося, що від гуркоту снарядів небо почорніло, саме мамина молитва невидимим куполом вкриває їх, відбиваючи кулі та осколки. У небагатослівних розмовах зізнавалися в цьому Іван, Ярослав і Василь. Усі вони досі вважають, що попри пережитий жах і фронтові труднощі, вчилися правильно, вступивши до ЗСУ. Понад усе хочуть, щоб їхні діти народилися й жили під мирним небом на своїй землі.

...Ми зустрілися з пані Юганею в Береговому. Матір' синів-фронтовиків не схильна до довгих розмов, але слово за словом потекла бесіда.

«Хлопці росли слухняними і дуже активними. Іван вдався напрочуд спокійним і відповідальним, допомагав мені вдома по господарству: поприбирає, картоплі насмажить, зробить чай. А ось Ярослав із Василем — великі прихильники риболовлі, походів у ліс по гриби — завжди разом зі мною працювали на городі. Щоб хлопці розвивалися фізично, чоловік у підвалі облаштував їм міні-спортзал: повісив боксерську грушу, штанги поставив. Хоч Іван старший лише на півтора року від братів, але завжди допомагав доглядати за молодшими й ніколи не конфліктував із ними... Навіть коли ті двох маленькими між собою, бува, сварилися або йому щось образливе казали, мовчки розвертався і йшов. Особливо мене тішило те, що сини ніколи між собою не билися і завжди стояли брат за брата горою, оберігали та захищали один одного», — розповідала пані Юганя.

Двійнята Ярослав і Василь схожі, як дві краплі води. Проте, глянувши уважніше, хлопців легко можна розрізнити. Ярослав наймолодший. За словами матері, часова розбіжність між двійнятами — лише 20 хвилин.

Брати Іван, Василь та Ярослав (зліва направо), з міста Берегове понад рік захищають свою країну на російсько-українській війні

Хлопці кажуть, що мама їх ніколи не плутала. Завжди розрізняли і дівчата. А друзі та знайомі часто плутали їх у дитсадку й початкових класах школи, ще й тепер не завжди розрізняють. У школі брати-двійнята найбільше любили математику, фізику та хімію. З математики навіть брали участь в олімпіадах. Василь ще й уподобав зарубіжну та українську літературу. Зізнається, що на уроці зарубіжної якось навіть за брата відповідав. А ось Іван полюбував усі предмети, гарно вчився, був більш посидючим.

Хобі двох молодших — збирання грибів, риболовля, футбол, бокс, плавання. Також дуже люблять кататися на автомобілях, а старший брат готовий годинами їх лагодити. Навіть там, на фронті, у перервах між запеклими боями Іван лагодить свого залізного коня із правим рулем. Його братам купив земляк Володимир Мушка для фронтових потреб. А ще в час відпочинку і тиші Іван на фронті захопився читанням книжок із психології.

«Приїхали вони з-за кордону в час, коли всі вже обговорювали, що росія готується йти повномасштабною війною проти України. Свідомо повернулися додому. А 24 лютого я прокинулася, як завжди, о шостій ранку і пішла в кухню. Іван теж вийшов із кімнати й сказав: «Мамо, почалася війна. Президент Володимир Зеленський оголосив воєнний стан... Нічого, підемо москаля бити!» Самі пішли у військомат. І ось уже більш ніж рік вони там, тримають оборону», — додала пані Юганя. У спілкуванні з нею ще раз переконалася, що матір братів-воjakів — напрочуд достойна, глибоко духовна людина. І сини виросли такими самими — чесними, відданими неньці, родині й Батьківщині.

280 мін по ворогу
за добу

Вдалося кілька разів поговорити з братами, які ділилися інформацією (звичайно, в межах дозволеного) телефоном. Розповідали, що нині вони служать у мінометній батареї. Тримають оборону на закарпатському напрямку. Усі троє багато разів були на «нулі», проте матері про це ніколи не казали: мовляв, «Там, де брат, зараз нема зв'язку. Але в нього все добре!» Оберігали найріднішу людину від зайвих хвилювань.

«Після закінчення школи я здобув фах техніка-електромеханіка у виноградівському коледжі, а брати навчалися у філії Рівненського університету водного господарства у Виноградіві. Під час строкової служби в армії разом пройшли вишкіл у навчальному центрі сухопутних військ. Там я отримав звання молодшого сержанта і поїхав завершувати строкову службу в Криму — у місті Керч, у батальйоні берегової оборони ВМС. Братів скерували до Мукачєва, у 128 окрему гірсько-штурмову Закарпатську бригаду», — роз-

зіткнув. Найсильніше розбили Оріхів. Туди постійно були прильоти: то «гради», то літаки скидали бомби, то фосфор, то САУ обстрілювала...»

Цього року у травні трьох братів перевели в мінометну батарею. Іван служить навідником. Бойове хрещення для нього відбулося сьомого червня. Тоді за добу «навівся і викинув» по позиціях ворога 280 мін. «Ми розбили ворожий спостережний пункт і прикривали штурмову групу. Тут зібралася хороша команда з нашого району. Побратими, котрі воюють ще з 2014-го, кажуть,

Бог дав родині Гобликів трьох синів, які росли чемними і працьовитими

повів про шлях до українського війська Іван.

Коли почалася війна, спочатку брати Гоблики служили вдома — у Берегівському районному територіальному центрі комплектування та соціальної підтримки. Оскільки їхні військово-облікові спеціальності виявилися потрібними і дефіцитними, у травні усіх трьох перевели в окрему механізовану бригаду, яку саме почали формувати. На навчаннях у Львівській області були два місяці, після чого їх скерували на закарпатський напрям.

Іван Гоблик згадує: «Спочатку нас відвезли в частково зруйновану школу, а звідти на позиції. Це була стара, але з добрим ремонтом будівля, напрочуд сучасна — з комп'ютерами, мультимедійними дошками і всім необхідним. Ворожа авіабомба зруйнувала її щент. Саме те, що розбомбили школу, мене найбільше вразило в перші дні бойових

що тепер набагато страшніше, ніж тоді. Ворог жорстоко нищить усе і всіх, нехтуючи не лише правилами ведення війни, а й людською мораллю. Ми мусимо зупинити це свавілля рашистів».

Із ворожих
страшилок
посміялися

«Найважчими на фронті були перші кілька днів, бо не розуміли, чого і звідки чекати. Потім звикаєш і дедалі більш професійно сприймаєш ситуацію, реагуєш на неї. За звуком визначаємо відстань, з якої стріляють по нас, розрізняємо, якими снарядами. З наших позицій було видно, як «гради» вилітали гатити по селах і містах. Коли стріляють «фосфором» — усе світиться. Торік особливо тяжко було у липні-серпні, а також восени... Зараз такого, на щастя, нема. Якщо

ти на «нулі» з надійними хлопцями, то не важко, бо усе зрозуміло: попереду ворог, за спиною — побратими», — додав до своєї розповіді Іван. Якось, каже, був за діяний і до евакуації поранених бійців...

Від нього ж дізналася, що всіх продуктів, які отримують, хлопці не з'їдають, діляться з місцевим людом. Здебільшого це каші, тушонка і хліб, а також овочі — капуста, картопля, цибуля.

За відбиття нападу ворога на їхню позицію Гоблики разом із побратимами отримали грамоту. Усі укриття на спостережних пунктах, що є на їхній позиції, зроблено з ініціативи Івана. Його відео, зняте торік у листопаді в окопі на «нулі», де під час проливних дощів болото стояло до колін, а глина налипала на взуття та зброю, набрало в тіктокці 15 тисяч переглядів і не одну сотню коментарів з добрими побажаннями.

Від старшого з Гобликів почула й про те, як наші воїни сприймають ворожі пропагандистські страшилки. «У березні вночі на передову прилітав дрон із динаміком й озвучував запис: «Укropи, здавайтесь! Ваші позиції виявлено, вас буде знищено. Ми гарантуємо вам життя. З вами розмовляє полковник Єршов». На початку квітня під час спроб штурмувати наші позиції дрон прилітав з матюками. А наприкінці квітня озвася вже жіночим голосом: «росія пермагає на всіх фронтах. Зеленському не потрібні ваші життя. Здавайтесь і будете живі», рашисти вмикали свій гімн та ще якусь музику. З усього цього ми відверто посміялися...»

Підтримують
молитви й смс

Дуже допомагає нашим бійцям воювати підтримка з тилу. Знайома волонтерка з Америки Марина Матіко надіслала хлопцям зарядну станцію, засіб від комарів та одноразові душі. Берегівчанка Ярослава Федур надала кошти на придбання продуктів і взуття. І давні друзі допомагають: теж купили зарядну станцію, через волонтерів допомогли дістати дуже добру термобілизну, яка рятувала взимку.

Про те, що треба поміняти на автівці амортизатори, реміні на генератор, термостат, повітряний фільтр, Іван написав у фейсбуці. За вечір необхідну суму, навіть трохи більше, назбирали. Навіть учні школи, в якій брати навчалися, виготовляли оригами і продавали їх, а виручені кошти пересилали Іванові Гоблику.

У виснажливих боях, а інколи і в нелюдських умовах захисники боронять наш мир і спокій. А життя як було безцінним скарбом, так і лишилося через рік, проведений братами на передовій. Сил і наснаги хлопцям додають дзвінки та смс від родичів, друзів і знайомих, листи учнів. А рятують — молитви. «Коли нас без упину обстрілювали протягом восьми годин, подумали, що вижили дивом. Мама — дуже віруюча людина, вона завжди ходить у церкву і молиться за нас. Її молитва — наш найбільший оберіг!» — зізнається Іван Гоблик.

Віриться, що мати дочекається всіх трьох своїх синів додому, і що вони повернуться з Перемогою. Адже за Україною правда, з нами Бог на рідній землі!

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Повідомлення про підозру від 30.06.2023 у кримінальному провадженні № 4202200000000383 від 21.03.2022 громадянці України Завальській Тетяні Василівні, 22.11.1953 року народження, підозрюваній у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, тобто в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що виразилось у порушенні вимог ст. 49 Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, якою забороняється, незалежно від мотивів, здійснювати примусове індивідуальне чи масове переселення або депортацію осіб, що перебувають під захистом, з окупованої території на територію окупаційної держави або на території будь-якої іншої держави, незалежно від того, окупована вона чи ні, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

Повний текст повідомлення про підозру розміщується на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Завальська Тетяна Василівна, 22.11.1953 року народження, громадянка України, зареєстрована та проживає за адресою: м. Херсон, вул. Комкова, буд. 87, корп. 1, кв. 45, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137, 276 Кримінального процесуального кодексу України (далі — КПК України) викликається на 09 год. 00 хв. 05.07.2023, 10.07.2023 та 14.07.2023 до старшого слідчого в ОВС 1 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України Охрименка Єгора Олексійовича у приміщення Служби безпеки України, розташованого за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33 для допиту як підозрюваної у кримінальному провадженні № 4202200000000383 від 21.03.2022.

Відповідно до вимог п. 1 ч. 7 ст. 42 КПК України підозрювана зобов'язана прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк — заздалегідь повідомити про це зазначених осіб.

Повний текст повістки розміщується на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Повідомлення про підозру від 30.06.2023 у кримінальному провадженні № 4202200000000383 від 21.03.2022 громадянину України Ільмівсу Вадиму Вікторовичу, 15.08.1966 року народження, підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, тобто в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що виразилось у порушенні вимог ст. 49 Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, якою забороняється, незалежно від мотивів, здійснювати примусове індивідуальне чи масове переселення або депортацію осіб, що перебувають під захистом, з окупованої території на територію окупаційної держави або на території будь-якої іншої держави, незалежно від того, окупована вона чи ні, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Відповідно до вимог ст. ст. 111-112, 276-278 та глави 11 КПК України, повідомляю, що 30.06.2023 у кримінальному провадженні № 22022230000000159 від 21.05.2022 складено письмове повідомлення про підозру, згідно якого: громадянин рф Худояров Тимур Баходирович, 07.01.1989 р.н., уродженець м. Ташкент, Республіка Узбекистан, який зареєстрований та проживає за адресою: російська федерація, м. москва, вул. Ентузіастів, буд. 24, корп. 43, кв. 44, підозрюється у змові про вчинення дій з метою насильницької зміни конституційного ладу та захоплення державної влади, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 109 КК України, та у перетині державного кордону України поза пунктом пропуску, з метою заподіяння шкоди інтересам держави, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 332-2 КК України; громадянка України Голохвастова Ольга Олексіївна, 01.04.1985 р.н., уродженка м. Херсон, зареєстрована за адресою: м. Херсон, вул. Українська, буд. 152, підозрюється у добровільному зайнятті посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України; умисних діях, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинених громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій окупаційної адміністрації держави-агресора у складі організованої злочинної групи, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 28 ч. 1 ст. 111-2 КК України; громадянин України Ліщук Ігор Васильович, 12.12.1973 р.н., уродженець м. Херсон, зареєстрований за адресою: м. Херсон, вул. Тарана, буд. 7, підозрюється у добровільному зайнятті посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України; умисних діях, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинених громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій окупаційної адміністрації держави-агресора у складі організованої злочинної групи, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 28 ч. 1 ст. 111-2 КК України; громадянин України Нікітенков Вячеслав Іванович, 21.02.1957 р.н., зареєстрований за адресою: Харківська область Борівський р-н, с. Підліман, вул. Підліманська, буд. 16, підозрюється у добровільному зайнятті посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Повний текст повідомлення про підозру розміщується на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Ільмівс Вадим Вікторович, 15.08.1966 року народження, громадянин України, який зареєстрований та проживає за адресою: м. Херсон, просп. Адмірала Сенявіна, буд. 166, корп. 5, кв. 10, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137, 276 Кримінального процесуального кодексу України (далі — КПК України) викликається на 12 год. 00 хв. 05.07.2023, 10.07.2023 та 14.07.2023 до старшого слідчого в ОВС 1 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України Охрименка Єгора Олексійовича у приміщення Служби безпеки України, розташованого за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33 для допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 4202200000000383 від 21.03.2022.

Відповідно до вимог п. 1 ч. 7 ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк — заздалегідь повідомити про це зазначених осіб.

Повний текст повістки розміщується на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Повідомлення про підозру від 30.06.2023 у кримінальному провадженні № 4202200000000383 від 21.03.2022 громадянину Російської Федерації Кастюкевичу Ігорю Юрійовичу, 06.12.1976 року народження, підозрюваному у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, тобто в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що виразилось у порушенні вимог ст. 49 Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, якою забороняється, незалежно від мотивів, здійснювати примусове індивідуальне чи масове переселення або депортацію осіб, що перебувають під захистом, з окупованої території на територію окупаційної держави або на території будь-якої іншої держави, незалежно від того, окупована вона чи ні, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

Повний текст повідомлення про підозру розміщується на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

СООБЩЕНИЕ О ПОДОЗРЕНИИ

Сообщение о подозрении от 30.06.2023 в уголовном производстве № 4202200000000383 от 21.03.2022 гражданину Российской Федерации Кастюкевичу Игорю Юрьевичу, 06.12.1976 года рождения, подозреваемому в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 УК Украины, то есть в других нарушениях законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, ратифицированными Верховной Радой Украины, что выразилось в нарушении требований ст. 49 Конвенции (IV) о защите гражданского насе-

ния во время войны от 12.08.1949 года, которой запрещается, независимо от мотивов, осуществлять принудительное индивидуальное или массовое переселение или депортацию лиц, находящихся под защитой, с оккупированной территории на территории оккупирующего государства или на территорию любого другого государства, независимо от того, оккупировано оно или нет, совершенных по предварительному сговору группой лиц.

Полный текст уведомления о подозрении размещен на веб-сайте Офиса Генерального прокурора в рубрике «Повестки о вызове и ведомости о проведении специального досудебного расследования» по ссылке: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Кастюкевич Ігор Юрійович, 06.12.1976 року народження, громадянин Російської Федерації, зареєстрований за адресою: Російська Федерація, м. Саратов, 2-й Симбірський провулок, буд. 28, та проживає за адресою: Московська обл., м. Лобня, вул. Фізкультурна, буд. 6, кв. 5, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137, 276 Кримінального процесуального кодексу України (далі — КПК України) викликається на 14 год. 00 хв. 05.07.2023, 10.07.2023 та 14.07.2023 до старшого слідчого в ОВС 1 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України Охрименка Єгора Олексійовича у приміщення Служби безпеки України, розташованого за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33 для допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 4202200000000383 від 21.03.2022.

Відповідно до вимог п. 1 ч. 7 ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк — заздалегідь повідомити про це зазначених осіб.

Повний текст повістки, у тому числі російською мовою, розміщується на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

ПОВЕСТКА О ВЫЗОВЕ

Кастюкевич Игорь Юрьевич, 06.12.1976 года рождения, гражданин Российской Федерации, зарегистрированный по адресу: Российская Федерация, г. Саратов, 2-й Симбирский переулок, д. 28, проживает по адресу: Московская обл., г. Лобня, ул. Физкультурная, д. 6, кв. 5, в соответствии с требованиями ст. ст. 133, 135, 137, 276 Уголовного процессуального кодекса Украины (далее — УПК Украины) вызывается на 14 час. 00 мин. 05.07.2023, 10.07.2023 и 14.07.2023 к старшему следователю в ОВД 1 отдела 3 управления досудебного расследования Главного следственного управления Службы безопасности Украины Охрименко Егору Алексеевичу в помещение Службы безопасности Украины, расположенное по адресу: г. Киев, ул. Владимирская, 33, на допрос в качестве подозреваемого в уголовном производстве № 4202200000000383 от 21.03.2022.

В соответствии с требованиями п.1 ч. 7 ст. 42 УПК Украины подозреваемый обязан прибыть по вызову к следователю, прокурору, следственному судье, суду, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенное время — заранее уведомить об этом указанных лиц.

Полный текст повестки, в том числе на русском языке, размещен на сайте Офиса Генерального прокурора в рубрике «Повестки о вызове и информация об осуществлении специального досудебного расследования» по ссылке: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

ПОВЕСТКА О ВЫЗОВЕ

Подозреваемый Худояров Тимур Баходирович, 07.01.1989 года, уроженец г. Ташкент, Республика Узбекистан, гражданин российской федерации, согласно требованиям ст. ст. 133, 135 УПК Украины, вызывается на 09 час. 00 мин. 4, 5 и 6 июля 2023 года в ГСУ СБ Украины по адресу: г. Киев, ул. Владимирская, 33, для проведения следственных и процессуальных действий в уголовном производстве № 22022230000000159 від 21.05.2022.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрювана Голохвастова Ольга Олексіївна, 01.04.1985 р.н., уродженка м. Херсон, зареєстрована за адресою: м. Херсон, вул. Українська, буд. 152, викликається на 09 год. 00 хв. 4, 5 та 6 липня 2023 року до ГСУ СБ України за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33, для проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22022230000000159 від 21.05.2022.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрюваний Гагарінов Юрій Павлович, 12.10.1965 р.н., уродженець с. Єленівка, Білогірського району АР Крим, зареєстрований за адресою: м. Херсон, вул. Івана Вазова, буд. 8, кв. 503, викликається на 09 год. 00 хв. 4, 5 та 6 липня 2023 року до ГСУ СБ України за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33, для проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22022230000000159 від 21.05.2022.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрюваний Ліщук Ігор Васильович, 12.12.1973 р.н., уродженець м. Херсон, зареєстрований за адресою: м. Херсон, вул. Тарана, буд. 7, викликається на 09 год. 00 хв. 4, 5 та 6 липня 2023 року до ГСУ СБ України за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33, для проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22022230000000159 від 21.05.2022.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрюваний Нікітенко В'ячеслав Іванович, 21.02.1957 р.н., зареєстрований за адресою: Харківська область Борівський р-н, с. Підліман, вул. Підліманська, буд. 16, викликається на 09 год. 00 хв. 4, 5 та 6 липня 2023 року до ГСУ СБ України за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33, для проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22022230000000159 від 21.05.2022.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрювана Бербенцева Ірина Іванівна, 25.10.1963 р.н., уродженка м. Луцьк, зареєстрована за адресою: м. Херсон, вул. Лавренєва, буд. 21, кв. 21, викликається на 09 год. 00 хв. 4, 5 та 6 липня 2023 року до ГСУ СБ України за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33, для проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22022230000000159 від 21.05.2022.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрюваний Осипов Кирило Анатолійович, 26.08.1987 р.н., зареєстрований за адресою: м. Херсон, вул. Лавренєва, буд. 16, кв. 63, викликається на 09 год. 00 хв. 4, 5 та 6 липня 2023 року до ГСУ СБ України за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33, для проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22022230000000159 від 21.05.2022.

